

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 maja 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Finanzamt Ulm/Ingeborg Wagner-Raith

(Sprawa C-560/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ kapitału — Odstępstwo — Przepływy kapitału dotyczące świadczenia usług finansowych — Uregulowania krajowe przewidujące ryczałtowe opodatkowanie dochodów kapitałowych pochodzących z jednostek uczestnictwa w zagranicznych funduszach inwestycyjnych — Czarne fundusze)

(2015/C 236/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt Ulm

Strona pozwana: Ingeborg Wagner-Raith

przy udziale: Bundesministerium der Finanzen

Sentencja

Artykuł 64 TFUE należy interpretować w ten sposób, że przepisy krajowe takie jak przepis rozpatrywany w postępowaniu głównym, który przewiduje ryczałtowe opodatkowanie dochodów posiadaczy jednostek uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym niebędącym rezydentem, w sytuacji gdy fundusz ten nie dopełnił pewnych obowiązków ustawowych, stanowią środki odnoszące się do przepływów kapitału dotyczących świadczenia usług finansowych w rozumieniu tego postanowienia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – P, S/Commissie Sociale Zekerheid Breda, College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

(Sprawa C-579/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Status obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi — Dyrektywa 2003/109/WE — Artykuł 5 ust. 2 i art. 11 ust. 1 — Ustawodawstwo krajowe nakładające na obywateli państw trzecich, którzy uzyskali status rezydenta długoterminowego, obowiązek integracji społecznej potwierdzany egzaminem pod rygorem grzywny)

(2015/C 236/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: P, S

Strona przeciwna: Commissie Sociale Zekerheid Breda, College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

Sentencja

Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi, a w szczególności jej art. 5 ust. 2 i art. 11 ust. 1, nie stoi na przeszkodzie istnieniu przepisów prawa krajowego, takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, nakładających na obywateli państw trzecich, którzy posiadają już status rezydenta długoterminowego, obowiązek złożenia egzaminu z integracji społecznej pod rygorem grzywny, pod warunkiem że szczegółowe zasady stosowania tych przepisów krajowych nie stanowią zagrożenia dla realizacji celów wspomnianej dyrektywy, co powinien ustalić sąd odsyłający. Fakt, że status rezydenta długoterminowego został uzyskany przed nałożeniem obowiązku złożenia egzaminu z integracji społecznej lub po jego nałożeniu, nie jest w tym względzie istotny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 maja 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf – Niemcy) – Verder LabTec GmbH & Co. KG/Finanzamt Hilden

(Sprawa C-657/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 49 TFUE — Ograniczenia — Rozłożony w czasie pobór podatku dotyczącego niezrealizowanych zysków kapitałowych — Zachowanie rozdziału kompetencji podatkowych pomiędzy państwami członkowskimi — Proporcjonalność)

(2015/C 236/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verder LabTec GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Finanzamt Hilden

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu podatkowemu państwa członkowskiego, takiemu jak uregulowanie analizowane w postępowaniu głównym, które w wypadku przeniesienia składników majątkowych spółki mającej siedzibę na terytorium tego państwa członkowskiego do stałego zakładu tej spółki położonego na terytorium innego państwa członkowskiego przewiduje ujawnienie generowanych przez te składniki majątkowe niezrealizowanych zysków kapitałowych, które powstały na terytorium pierwszego państwa członkowskiego, opodatkowanie tych zysków i pobór związanego z nimi podatku rozłożony w czasie na dziesięć lat.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 4 czerwca 2015 r. – Komisja Europejska/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-678/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Załącznik III — Zastosowanie obniżonej stawki podatku VAT do sprzętu medycznego, sprzętu pomocniczego oraz pozostałych urządzeń, a także do produktów farmaceutycznych)

(2015/C 236/15)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Lozano Palacios i D. Milanowska, pełnomocnicy)